

Predmet C-341/24**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

8. svibnja 2024.

Sud koji je uputio zahtjev:

Corte suprema di cassazione (Italija)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

8. svibnja 2024.

Žalitelj u kasacijskom postupku:

Duca di Salaparuta SpA

Druge stranke u kasacijskom postupku:

Ministero dell'Agricoltura, della Sovranità Alimentare e delle Foreste (Ministarstvo poljoprivrede, prehrane i šumarstva)

Consorzio volontario di tutela dei vini DOC Salaparuta

Baglio Gibellina Srl

Cantina Giacco Soc.coop. agricola

Madonna del Piraino Soc. coop. agricola

Predmet glavnog postupka

Glavni postupak odnosi se na zahtjev za utvrđenje ništavosti i/ili nevaljanosti registracije zaštićene oznake izvornosti (ZOI) u sektoru vinogradarstva i vinarstva i priznavanje s njome povezane kontrolirane oznake izvornosti (KOI) na nacionalnoj razini. U prilog zahtjevu ističe se da te oznake dovode u zabludu i/ili da su zatražene u zloj vjeri te da u svakom slučaju negativno utječu na žigove drugih osoba.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje uredbi br. 1493/1999, 1234/2007 i 1308/2013 kako bi se utvrdio sustav primjenjiv na provjeru valjanosti registracije provedene 2009. u pogledu ZOI-ja vina čiji je naziv već bio priznat prije stupanja na snagu Uredbe br. 1234/2007. Ta oznaka negativno utječe na prethodni žig koji uživa ugled i stoga može potrošače dovesti u zabludu o identitetu vina.

Prvim prethodnim pitanjem sud koji je uputio zahtjev pita treba li u tom slučaju primijeniti odredbe odjeljka F točke 2. podtočke (b) Priloga VII. Uredbi br. 1493/1999 i je li, slijedom toga, dopuštena takva registracija ili treba primijeniti odredbe članka 118.k Uredbe br. 1234/2007, članka 43. stavka 2. Uredbe br. 479/2008 i članka 101. stavka 2. Uredbe br. 1308/2013, što dovodi do nedopuštenosti takve registracije.

Drugo prethodno pitanje odnosi se isključivo na slučaj u kojem Sud smatra da se na provjeru valjanosti registracije ZOI-ja o kojem je riječ primjenjuju odredbe odjeljka F [iz Priloga VII.] Uredbe br. 1493/1999. Sud koji je uputio zahtjev pita postoje li u tom slučaju pravna pravila koja se razlikuju od pravnih pravila iz tog odjeljka i koja dovode do nevaljanosti određenog ZOI-ja ili isključuju njegovu zaštitu kada sâm ZOI negativno utječe na prethodni žig koji uživa ugled i stoga može potrošače dovesti u zabludu o identitetu vina.

Prethodna pitanja

„1. [...] [P]rimjenjuje li se na registracije ZOI-ja ili ZOZP-a u sektoru vinogradarstva i vinarstva za nazive koji su već postojali prije donošenja Uredbe br. 1234/2007, koju je zatim zamijenila Uredba br. 1308/2013, kao što je konkretno ZOI ‚Salaparuta‘ PDO-IT-A0795 od 8. kolovoza 2009., u pogledu prepreke koja proizlazi iz prethodnog žiga koji, s obzirom na ugled i poznatost, može ZOI ili ZOZP o kojem je riječ učiniti obmanjujućim (‚zaštita [bi] mogla dovesti potrošača u zabludu vezano uz stvarni identitet vina‘), članak 43. [stavak 2.] Uredbe (EZ) br. 479/2008, točnije [članak] 118.k Uredbe br. 1234/2007 (koji je zatim postao članak 101. [stavak 2.] Uredbe br. [1308]/2013), kojim se isključuje zaštita ZOI-ja ili ZOZP-a kad predmetni naziv ‚s obzirom na ugled i poznatost žiga‘ može dovesti potrošača u zabludu, ili se pak navedeno pravno pravilo ne primjenjuje na nazive koji su već bili zaštićeni na temelju nacionalnog prava prije nego što su registrirani na temelju prava Europske unije, u skladu s načelom pravne sigurnosti (presuda Suda od 22. prosinca 2010. u predmetu C-120/08, Bavaria), prema kojem se činjenična situacija, osim ako nije izričito određeno suprotno, u pravilu ocjenjuje s obzirom na pravna pravila koja su bila na snazi u vrijeme njezina nastanka, uz posljedičnu primjenu prethodnih regulatornih propisa predviđenih Uredbom (EZ) br. 1493/1999 i rješavanje sukoba između oznake izvornosti i prethodnog žiga u

skladu s onim što je predviđeno tim propisima, u odjeljku F [točki] 2. podtočki (b) Priloga VII. toj uredbi?

2. Ako se na temelju odgovora na prvo pitanje utvrdi da na činjeničnu situaciju iz ovog postupka treba primijeniti Uredbu br. 1493/1999, [...] jesu li pravilima iz [odjeljka] F [Priloga VII.] Uredbi br. 1493/1999, koja su donesena kako bi se uredio sukob između žiga registriranog za vino ili mošt koji je isti kao zaštićena oznaka izvornosti ili zaštićena oznaka zemljopisnog podrijetla određenog vina, obuhvaćeni svi slučajevi istodobnog postojanja različitih znakova i moguće zaštite oznaka za vina ili u svakom slučaju mogu postojati i drugi slučajevi u kojima naknadni ZOI ili ZOZP nije valjan ili se ne može zaštititi ako oznaka zemljopisnog podrijetla može dovesti javnost u zabludu vezano uz stvarni identitet vina zbog ugleda prethodnog žiga, što se temelji na općem načelu u skladu s kojim razlikovni znakovi ne smiju dovoditi u zabludu?"

Navedeno pravo Unije

Povelja Europske unije o temeljnim pravima, konkretno, članak 17.; Uredba (EEZ) br. 2081/92, konkretno, članci 14. i 17.; Uredba (EZ) br. 1493/1999, konkretno, članci 48., 52. i 54. te Prilog VII.; Direktiva 2000/13/EZ, konkretno, članak 2.; Uredba br. 753/2002, konkretno, članak 28.; Uredba (EZ) br. 510/2006, konkretno, članci 3. i 14.; Uredba (EZ) br. 1234/2007, konkretno, članci 118.b, 118.i, 118.k, 118.l, 118.s i 118.u; Uredba (EZ) br. 479/2008, konkretno, članci 43., 44., 51. i 54.; Uredba (EU) br. 1151/2012; Uredba (EU) br. 1308/2013, konkretno, članci 101. i 107.

Navedeno nacionalno pravo

Sud koji je uputio zahtjev upućuje na različita talijanska pravna pravila u predmetnom području, ali ih ne navodi opširno, odnosno upućuje na: Legge 10 febbraio 1992, n. 164 – Nuova disciplina delle denominazioni d'origine dei vini (Zakon br. 164 od 10. veljače 1992. o novim pravilima za oznake izvornosti vina), konkretno, članak 1.; Decreto del Presidente della Repubblica 20 aprile 1994, n. 348 – Regolamento recante disciplina del procedimento di riconoscimento di denominazione d'origine dei vini (Uredba predsjednika Republike br. 348 od 20. travnja 1994. – Uredba o pravilima za postupak priznavanja oznaka izvornosti vina); Decreto legislativo 10 febbraio 2005, n. 30 – Codice della proprietà industriale a norma dell'articolo 15 della legge 12 dicembre 2002, n. 273 (Zakonodavna uredba br. 30 od 10. veljače 2005. o Zakoniku o industrijskom vlasništvu donesenom na temelju članka 15. Zakona br. 273 od 12. prosinca 2002.), konkretno, članci 14. i 29.; Decreto legislativo 23 giugno 2003, n. 181 – Attuazione della direttiva 2000/13/CE concernente l'etichettatura e la presentazione dei prodotti alimentari, nonché la relativa pubblicità (Zakonodavna uredba br. 181 od 23. lipnja 2003. o provedbi Direktive 2000/13/EZ o označivanju, prezentiranju i oglašavanju hrane), konkretno, članak 2.; Decreto legislativo 8 aprile 2010, n. 61 – Tutela delle denominazioni di origine e delle

indicazioni geografiche dei vini, in attuazione dell'articolo 15 della legge 7 luglio 2009, n. 88 (Zakonodavna uredba br. 61 od 8. travnja 2010. o zaštiti oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla vina u okviru provedbe članka 15. Zakona br. 88 od 7. srpnja 2009.); Decreto legislativo 12 dicembre 2016, n. 238 – Disciplina organica della coltivazione della vite e della produzione e del commercio del vino (Zakonodavna uredba br. 238 od 12. prosinca 2016. o sustavnom uređenju uzgoja vinove loze te proizvodnje i trgovine vinom).

Sažet prikaz činjenica i postupka

- 1 Iz zahtjeva za prethodnu odluku proizlazi da je žalitelj u kasacijskom postupku, odnosno žalitelj iz glavnog postupka, vinarija koja je nositelj određenih žigova kojima su označena vina iz njegove proizvodnje. On je 2016. Tribunaleu di Milano (Sud u Milanu, Italija) podnio tužbu protiv, konkretno, drugih stranaka u kasacijskom postupku, odnosno drugih stranaka iz glavnog postupka, kako bi se utvrdilo da je registracija ZOI-ja provedena 2009. ništava i/ili nevaljana odnosno kako bi se priznao KOI dodijeljen 2006.: naveo je da te oznake dovode u zabludu i/ili da su zatražene u zloj vjeri te da u svakom slučaju negativno utječu na žigove žalitelja u kasacijskom postupku koji su registrirani 1989. i uživaju ugled. Naime, te oznake i žigovi sadržavaju izraz „Salaparuta”. Navedeni sud odbio je zahtjev žalitelja u kasacijskom postupku, koji je pobijao presudu tog suda pred Corteom di appello di Milano (Žalbeni sud u Milanu, Italija). Žalbeni sud potvrdio je prvostupanjsku presudu. Žalitelj u kasacijskom postupku pobijao je tu presudu pred Corteom suprema di cassazione (Vrhovni kasacijski sud, Italija), odnosno sudom koji je uputio zahtjev.

Glavni argumenti stranaka glavnog postupka

- 2 Žalbom u kasacijskom postupku žalitelj ističe pet žalbenih razloga, od kojih su prva tri relevantna za prethodna pitanja.
- 3 Prvim žalbenim razlogom žalitelj u kasacijskom postupku ističe povredu članka 118.k stavka 2. Uredbe br. 1234/2007, čiji se tekst ponavlja u članku 43. stavku 2. Uredbe br. 479/2008 i članku 107. Uredbe br. 1308/2013. Žalbeni sud pogrešno je utvrdio da u svrhu provjere valjanosti spornog ZOI-ja treba primijeniti prijelazno pravno pravilo iz članka 51. Uredbe br. 479/2008, kojim se u biti preuzimaju odredbe članka 118.s Uredbe br. 1234/2007 i predviđa automatska zaštita naziva, kao što je onaj o kojem je riječ, koji su već zaštićeni na temelju prethodnih propisa predviđenih Uredbom br. 1493/1999.
- 4 Suprotno tomu, žalitelj u kasacijskom postupku tvrdi da u svrhu provjere valjanosti spornog ZOI-ja treba primijeniti članak 118.k stavak 2. Uredbe br. 1234/2007, kojim se isključuje zaštita oznake izvornosti ako bi ona, zbog ugleda i prepoznatljivosti žiga, mogla dovesti potrošače u zabludu o pravom podrijetlu vina.

- 5 Žalitelj u kasacijskom postupku smatra, s jedne strane, da je KOI koji sadržava izraz „Salaparuta” priznat na nacionalnoj razini kada je na snazi bila Uredba br. 1493/1999 i, s druge strane, da je registracija ZOI-ja koji sadržava izraz „Salaparuta” provedena naknadno, odnosno 8. kolovoza 2009., kada su na snazi bile uredbe br. 1234/2007 i 479/2008. Uredbom br. 1493/1999 samo su potvrđena nacionalna priznavanja, pri čemu se zahtijevalo da se o njima obavijesti Komisiju a da nisu predviđeni uvjeti za priznavanje ili odbijanje takvih priznavanja. Uredbom br. 1234/2007, kako je izmijenjena Uredbom br. 491/2009, stavljena je izvan snage Uredba br. 1493/1999 s učinkom od 1. kolovoza 2009. Od navedenog datuma ta registracija u okviru postupka registracije ZOI-ja ovisi o konačnoj Komisijinoj odluci, dok je državama članicama povjerena provedba običnog prethodnog postupka ocjenjivanja.
- 6 Žalitelj u kasacijskom postupku podsjeća na to da se prijelaznim pravilima iz članka 51. Uredbe br. 479/2008 i članka 118.s Uredbe br. 1234/2007, koja su preuzeta u članku 107. Uredbe br. 1308/2013, predviđalo da se nazivi zaštićeni na temelju prethodnih nacionalnih priznavanja i Uredbe br. 1493/1999 registriraju u skladu s učincima novog sustava i na njihovu temelju, osim ako je Komisija do 31. prosinca 2014. odbila priznavanje u upravnom postupku.
- 7 S obzirom na navedeno žalitelj u kasacijskom postupku smatra da prijelazna pravila koja se navode u točki 13. ovog sažetka zahtjeva za prethodnu odluku treba tumačiti na način da je u pogledu naziva zaštićenih na temelju Uredbe br. 1493/1999 nacionalno priznavanje KOI-ja bilo samo uvjet. To je nacionalno priznavanje potrebno, ali nije dovoljno kako bi se na razini Unije registrirao ZOI. Stoga se ZOI-jem zamjenjuje prethodno nacionalno priznavanje tako da, u skladu s navedenim odredbama uredbi br. 479/2008 i 1234/2007, zaštita koja se pruža postojećem nazivima vina proizlazi isključivo iz zakonodavstva koje je bilo na snazi u trenutku registracije ZOI-ja za ta vina.
- 8 Žalitelj u kasacijskom postupku tvrdi da iz toga proizlazi da nove registracije ZOI-ja koje se odnose na nazive koji su već priznati na nacionalnoj razini na temelju Uredbe br. 1493/1999 u skladu s prijelaznim pravim pravilom iz članka 51. Uredbe br. 479/2008 i članka 118.s Uredbe br. 1234/2007 nisu obuhvaćene područjem primjene Uredbe br. 1493/1999, nego predstavljaju nove registracije u smislu prava Unije. Nove registracije postoje samo od datuma njihove provedbe i zaštićene su na temelju prava Unije koje je na snazi na taj datum, odnosno na temelju Uredbe br. 1234/2007 i, trenutačno, na temelju Uredbe br. 1308/2013.
- 9 U tim okolnostima žalitelj u kasacijskom postupku osporava pobijanu presudu jer je u njoj utvrđeno da članak 43. stavak 2. Uredbe br. 479/2008 nije primjenjiv na provjeru valjanosti registracije ZOI-ja o kojem je riječ uz obrazloženje da je priznavanje KOI-ja koji sadržava izraz „Salaparuta” na nacionalnoj razini dovršeno 2006. te je to priznavanje zatim uživalo zaštitu predviđenu člankom 51. Uredbe br. 479/2008.

- 10 Žalitelj u kasacijskom postupku smatra, kao prvo, da su nacionalna priznavanja KOI-ja koja su postojala prije 2009., među kojima je priznavanje KOI-ja koji sadržava izraz „Salaparuta”, ukinuta i prestala 1. kolovoza 2009. Kao drugo, registracija spornog ZOI-ja nije pretpostavljala samo dovršetak postupka priznavanja tog KOI-ja, nego je podrazumijevala i provedbu zasebnog upravnog postupka. Taj upravni postupak registracije ZOI-ja, koji je isključivo obuhvaćen područjem primjene prava Unije, započela je registracijom ZOI-ja o kojem je riječ, koja je provedena 8. kolovoza 2009., i dovršen je 1. siječnja 2015. jer Komisija do 31. prosinca 2014. nije zatražila poništenje te registracije u skladu s odredbama članka 51. Uredbe br. 479/2008 i članka 118.s Uredbe br. 1234/2007.
- 11 Žalitelj u kasacijskom postupku tvrdi da pravila predviđena člankom 118.k Uredbe br. 1234/2007 i člankom 43. stavkom 2. Uredbe br. 479/2008, kojima se isključuje zaštita oznake ako bi takva zaštita, „zbog ugleda i prepoznatljivosti žiga”, mogla dovesti potrošače u zabludu, treba primijeniti i na provjeru valjanosti registracije spornog ZOI-ja s obzirom na to da su ta pravila bila na snazi i na datum pokretanja i na datum dovršetka postupka koji je doveo do registracije ZOI-ja o kojem je riječ, odnosno bila su na snazi i 8. kolovoza 2009. i 1. siječnja 2015.
- 12 Smatra da Prilog VII. Uredbi br. 1493/1999 nije sadržavao odredbu koja je istovjetna odredbi članka 118.k stavka 2. Uredbe br. 1234/2007, kojom se izričito isključuje priznavanje oznake izvornosti u slučaju kad potrošač može takvu oznaku zamijeniti s drugim žigom koji uživa ugled. Osim toga, člankom 118.l Uredbe br. 1234/2007 predviđa se mogućnost istodobnog postajanja oznake izvornosti i žiga u slučajevima koji se razlikuju od slučaja navedenog u članku 118.k stavku 2. Žalitelj u kasacijskom postupku tvrdi da se i na ZOI o kojem je riječ primjenjuju odredbe navedenog članka 118.k stavka 2.
- 13 Drugim žalbenim razlogom žalitelj u kasacijskom postupku podredno (u slučaju da se smatra da na ovaj slučaj nije primjenjivo pravilo iz članka 43. stavka 2. Uredbe br. 479/2008 i članka 118.k stavka 2. Uredbe br. 1234/2007) ističe da registracija oznaka vina koje bi mogle dovesti potrošače u zabludu zbog ugleda prethodnog žiga nije dopuštena ni na temelju prethodnih propisa, odnosno Uredbe br. 1493/1999.
- 14 Žalitelj u kasacijskom postupku osporava pobijanu presudu u dijelu u kojem se tom presudom utvrđuje da oznaku, poput one o kojoj je riječ, koja negativno utječe na prethodni žig koji uživa ugled, može dovesti javnost u zabludu vezano uz stvarni identitet vina te stoga proizlazi da ona dovodi u zabludu, treba nužno priznati kao valjanu u skladu s Uredbom br. 1493/1999 jer se tom uredbom izričito ne predviđa da je takva oznaka nevaljana.
- 15 Smatra da s obzirom na sustavno tumačenje Uredbe br. 1493/1999, u vezi s drugim pravilima prava Unije, s jedne strane, treba isključiti zaštitu zemljopisnog naziva koji dovodi u zabludu. S druge strane, proizlazi da nije opravdano tumačenje propisa iz pobijane presude u skladu s kojim, kad je riječ o vinima,

oznake koje dovode u zabludu nisu nevaljane samo zato što su priznate na nacionalnoj razini prije uvođenja pravila iz uredbi br. 479/2008 i 1234/2007.

- 16 Trećim žalbenim razlogom, koji se ističe podredno, žalitelj u kasacijskom postupku uzima u obzir slučaj u kojem Prilog VII. Uredbi br. 1493/1999 treba tumačiti na način da se tim prilogom predviđa i zaštita ZOI-ja koji s obzirom na ugled prethodnog žiga mogu dovesti potrošače u zabludu vezano uz stvarni identitet vina; u tom slučaju, na temelju odjeljka F točke 2. Priloga VII. Uredbi br. 1493/1999, takav se prethodni žig, kad je, kao u ovom slučaju, isti kao i naknadno registrirani ZOI, više ne smije niti upotrebljavati, tako da žalitelj u kasacijskom postupku smatra da vlasništvo nad takvim žigom treba oduzeti, s obzirom na to da ne postoje razlozi u javnom interesu, i to bez isplate naknade.
- 17 U tom pogledu žalitelj u kasacijskom postupku ističe neopravdano nejednako postupanje s obzirom na istu situaciju u pogledu odnosa između prethodnog žiga koji uživa visok ugled i naknadno registriranog ZOI-ja u skladu s Uredbom br. 2081/1992, koja se odnosi na oznake izvornosti poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda koji nisu vina. Naime, člankom 14. stavkom 3. te uredbe predviđa se sljedeće: „Oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla ne registrira se ako bi takva registracija zbog ugleda, poznatosti i duljine uporabe žiga mogla dovesti potrošača u zabludu o pravom identitetu proizvoda”.

Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 18 Iz predmetnog rješenja kojim se upućuje zahtjev za prethodnu odluku proizlazi da se prvo prethodno pitanje odnosi na sustav zaštite koji je primjenjiv na situacije, koja postoji i u ovom slučaju, koje se odnose na razdoblje od 2006. do 2009., u kojem je bila riječ o postojećem nazivu izvornosti, odnosno KOI-ju koji je 2006. dodijeljen u državi članici i kojem je na razini Unije dodana ili koji je zamijenila zaštita u obliku ZOI-ja. Sud koji je uputio zahtjev u tom pogledu pita zadržava li prvo priznavanje, odnosno priznavanje na nacionalnoj razini, učinak i ostvaruje li zaštitu na temelju Uredbe br. 1439/1999 ili treba smatrati da ZOI zamjenjuje to priznavanje te da je slijedom toga taj naziv uređen zakonodavstvom koje je bilo na snazi tijekom postupka registracije samog ZOI-ja.
- 19 Kad je riječ o pravnom okviru Unije, u rješenju kojim se upućuje zahtjev za prethodnu odluku navodi se da je Uredbom br. 1493/1999, odnosno uvođenjem klasifikacije vina, predviđeno prvo preoblikovanje pravila o tržištu vina. Uredbom br. 479/2008 utvrđena je nova klasifikacija u sektoru vina, kojom se predviđaju ZOI i ZOZP za vina koja obilježava posebna poveznica s područjem njihova podrijetla.
- 20 Sud koji je uputio zahtjev smatra da je primjena ZOI-ja i ZOZP-a u sektoru vina u pravilu dovela do isključenja nacionalnih sustava zaštite, tako da su uredbama koje se odnose na taj sektor uvedena prijelazna pravna pravila kako bi se uzela u obzir činjenica da su se u Uniji u okviru određenih nacionalnih prava već predviđala pravila o oznakama izvornosti. Italija je iskoristila ovlast predviđenu

Uredbom br. 1308/2013 i zadržala je nacionalne oznake koje stoga mogu nastaviti postojati uz oznake na razini Unije. U tom pogledu oznaka izvornosti „KOI” i dalje vrijedi na nacionalnoj razini.

- 21 U rješenju kojim se upućuje zahtjev za prethodnu odluku također se pojašnjava da se postupak registracije ZOI-ja odvija u tri faze. U prvoj fazi proizvođači vina podnose zahtjev za registraciju ZOI-ja državi članici u kojoj se nalazi područje proizvodnje vina. Nakon što je provela potrebnu provjeru u pogledu ispunjenja uvjeta i nakon što je odlučila o eventualnim prigovorima, država članica u drugoj fazi dostavlja zahtjev Komisiji. U trećoj fazi Komisija provodi dodatnu provjeru i konačno odlučuje o registraciji ZOI-ja.
- 22 Sud koji je uputio zahtjev poziva se zatim na presudu Suda u predmetu Bavaria, C-120/08, donesenu u vezi s tumačenjem Uredbe br. 2081/1992, koja se odnosi na oznake izvornosti poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda koji ne pripadaju sektoru vina. Iz te presude proizlazi, s jedne strane, da se načelu pravne sigurnosti protivi to da se akt Unije počne primjenjivati od datuma koji prethodi datumu objave tog akta, osim iznimno, kada to zahtijeva cilj koji se želi postići i kada se uredno poštuju legitimna očekivanja dotičnih osoba. S druge strane, Sud je u toj presudi utvrdio da se tim načelom pravne sigurnosti zahtijeva da se svaka činjenična situacija, osim ako nije izričito protivno određeno, u pravilu ocjenjuje s obzirom na pravna pravila koja su u to vrijeme bila na snazi. Osim toga, iako novi zakon vrijedi samo za buduće vrijeme, on se, osim u slučaju odstupanja, također primjenjuje na buduće učinke situacija koje su nastale tijekom razdoblja važenja prijašnjeg zakona.
- 23 Sud koji je uputio zahtjev napominje da se u skladu s pobijanom presudom na ovaj slučaj primjenjuje članak 51. Uredbe br. 479/2008, u skladu s kojim oznake izvornosti koje su već zaštićene u skladu s člankom 54. Uredbe br. 1493/1999 automatski uživaju zaštitu na temelju registracije iz članka 46. Uredbe br. 479/2008, ne dovodeći u pitanje mogućnost da Komisija do 31. prosinca 2014. odredi poništenje zaštite.
- 24 Suprotno tomu, žalitelj u kasacijskom postupku smatra da se odredbe članka 51. Uredbe br. 479/2008 i članka 118.s Uredbe br. 1234/2007 primjenjuju samo na postupak registracije spornog ZOI-ja, dok se na provjeru valjanosti registracije samog ZOI-ja primjenjuju odredbe članka 43. stavka 2. Uredbe br. 479/2008 jer ZOI u kojem je riječ i koji je registriran 8. kolovoza 2009. predstavlja novi element koji ne može biti obuhvaćen područjem primjene Uredbe br. 1493/1999 jer je ta uredba ukinuta s učinkom od 1. kolovoza 2009.
- 25 Drugo prethodno pitanje odnosi se na situaciju u kojoj se smatra da se na slučaj opisan u prvom pitanju primjenjuje Uredba br. 1493/1999. U rješenju kojim se upućuje zahtjev za prethodnu odluku navodi se da ta uredba ne sadržava posebnu odredbu kojom se može riješiti sukob između, s jedne strane, prethodnog žiga koji uživa ugled i, s druge strane, naknadne oznake izvornosti koja negativno utječe na taj žig i može dovesti potrošače u zabludu. U tim okolnostima sud koji je uputio

zahtjev pita može li se iz sustavnog tumačenja zakonodavstva u području zaštite žigova izvesti opće načelo zaštite žigova, uključujući oznake izvornosti, od naknadnih znakova koji dovode u zabludu, uzimajući u obzir članak 14. Uredbe br. 2081/1992, iako se ta uredba ne primjenjuje na sektor vina.

- 26 Kao što to pojašnjava sud koji je uputio zahtjev, cilj je navedene Uredbe br. 2081/1992, za razliku od Uredbe br. 1493/1999, bio da se cjelovito i isključivo uredi područje oznaka izvornosti. Konkretno, članak 14. stavak 3. Uredbe br. 2081/1992 sadržavao je pravilo u skladu s kojim se oznaka izvornosti ne registrira ako bi takva registracija zbog ugleda, poznatosti i duljine uporabe žiga mogla dovesti potrošača u zabludu o pravom identitetu proizvoda. Za vina je to pravilo uvedeno tek Uredbom br. 497/2008.
- 27 U tom pogledu sud koji je uputio zahtjev podsjeća na to da se raznim pravnim pravilima, kao što su, konkretno, članak 10.a Pariške konvencije za zaštitu industrijskog vlasništva od 20. ožujka 1883., članak 3.a Madridskog sporazuma o suzbijanju lažnih i prijevornih oznaka podrijetla na proizvodima od 14. travnja 1891., koji je naknadno izmijenjen u Washingtonu, Hagu, Londonu i Lisabonu, te članak 2. Direktive 2000/13, zabranjuje svaki razlikovni ili opisni znak, žig ili oznaka izvornosti koja može dovesti javnost u zabludu.
- 28 Sud koji je uputio zahtjev naglašava da druge stranke u kasacijskom postupku smatraju da se u slučaju sukoba između žigova i oznaka kvalitete često primjenjuje pravilo koje se razlikuje od temeljnog pravila u području razlikovnih znakova i prema kojem prethodna prava imaju prednost pred naknadnim pravima. U tom pogledu iz prava Unije proizlazi da je izvršen zakonodavni odabir u korist oznaka kvalitete, koji podrazumijeva da te oznake imaju prednost pred drugim razlikovnim znakovima.
- 29 Sud koji je uputio zahtjev smatra da su odnosi između zaštićenih oznaka i žigova u sektoru vina uređeni na način koji se u biti podudara s drugim poljoprivredno-prehrambenim proizvodima tek Uredbom br. 479/2008, kojom je uveden novi sustav registracije ZOI-ja i ZOZP-a vina na razini Zajednice, koji je stupio na snagu 1. kolovoza 2009. i zamijenio sustav uspostavljen Uredbom br. 1493/1999. Taj se sustav temeljio na registraciji oznaka na nacionalnoj razini, koje su se zatim automatski priznavale na razini Zajednice.